

EL: POBLE: CATALÀ

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ SENSE PARTICIPACIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA
CATALUNYA Y NACIONS IBERIQUES: 4 pessetes trimestral
PAÍS D'UNIÓ POSTAL: 3 pessetes trimestral

ANY VII • Barcelona, diumenge, 9 de janer de 1910 • Núm. 171
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. — TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ AB UN VOLÚM TRIMESTRAL
CATALUNYA Y NACIONS IBERIQUES 6'00 pessetes trimestral
BARCELONA: 1'00 pessetes al mes

Cts. 5

D. Francisco Bargués y Viladrosa

NATURAL DE GUISONA
HA MORT
E.P.D.

La seva esposa, els fills (ausents), germà polític, nebots i demés parents y la rào social ANCHORENA Y C., de Buenos Aires, participen als seus amics y co-neugats tant sensible pèrdua y els preguen se serveixen assistir a la casa mortuoria, carrer del Notariat, 7, primer, segona, avui, diumenge, a dos quars de quatre de la tarda, per acompañar el cadavre a sa darrera estada (Cementiri Nou)

NO'S CONVIDA PARTICULARMENT

DOCTOR BERDAGUER Ha traslladat el seu domicili al carrer Bruch, 14 bis, principal, entre Ronda de Sant Pere y Ausias March.

CELLER CATALÀ
BÀR DE CERVEZA PETRI (DE J. CAMPAÑÁ)

Correria, 23, davant la Catedral. — Telèfon 1,298
Avisa a la clientela y al públic en general que ven les caixes de cervesa, indistintament grans o petites, als preus següents:

Usual, avui 4 pessetes en lloc de pessetes 4'40

Pilsen: 4'50 en lloc de 5

Doble bot: 4'50 en lloc de 5

SERVEI A DOMICILI

GRANS MAGAZENS EL SIGLO
DEL 10 AL 31 DE JANER
Grans Rebaixes

En totes les Seccions de la Casa

Descomptes de 20, 15, 10 y 5 per 100

Sobre els preus marcats en els articles

Solament del 10 al 31 janer

El primor de febrer tornaran a rogar els preus de costum

En les diverses seccions de l'Establiment, se trobaran col·locats grans cartells detallant els descomptes corresponents a cada article

Ocasions especials

En tota classe d'articles y prendes confeccionades

Màquines pera cosir
Màquines pera fer mitja
Santasusana

AVANTS: CARME, 34
ARE: CARME, 40
OANTONADA CARRER DE DOCTOR DOU

FUNERARIA FERRAN 8, Palla, 8
TELEFON 949

LAXIN
DELICIOSOS BOMBONS PURGANTS
D'EFFECTE SUAU Y SEGUR
DEMANIS A LES FARMACIÉS

La manera de prolongar la Vida es conseguir
UNA BUENA DIGESTIÓN
poniendo el organismo en condiciones de resistencia para evitar y curar las enfermedades crónicas.

La integridad

ESTOMACAL

se consigue tomando el Elixir SAIZ de CARLOS (Stomachal), medicamento conocido y recetado hoy por los médicos más notables de las cinco partes del mundo, porque con su uso desaparecen la dispepsia, la inapetencia, el dolor, la acidez, los ómidos y el estreñimiento producido en la mayoría de los casos por las malas digestiones que dificultan la asimilación y nutrición, siendo utilísimo para curar las

DIARREAS

aguadas y crónicas, lo mismo del niño, desde su más tierna edad y en la época del destete, que del adulto, pues es siempre inofensivo.

De venta en las principales farmacias del mundo y Serrano 80, MADRID
Se remita por correo folleto a quien le pida.

Els que tinguen tos

tinguen l'antiga y acreditada PASTA PECTORAL DEL DOCTOR ANDREU. Demanda a les farmacis.

EMULSIÓN NADAL

NINGUNA OTRA COMPARA EN SU Precio ALTA
100% de su eficacia. Recomienda este Aceite
SOLO INDISPENSABLE y plénamente por vías intestinales

A MEITAT DE SON PREU

Se liquiden articles de totes classes propis
pera regals. Passeig de Gracia, 88.

Sinopsis de la lluita cultural

Apart de la gran lluita entre ls dos caps de l'àguila parlamentaria anglesa, l'anaya nova comença amb certa analogia de qüestions polítiques en les nostres nacions occidentals. França, Itàlia, Espanya, senten arribada l'època pedagògica de la seva batalla ab el passat. A la mateixa Anglaterra no està lluny el retorn d'aquesta hora, que's crengut arribada, prematurament, aleshores del dibuix d'ensenyan-

Sentem bé's termes, a fi de que's vegi fins a quin punt nosaltres som, dins Europa, una vergonyosa excepció.

França, ont la lluita Estat-Iglésia ha reflorest en les notes d'insubordinació episcopal, posa, ja com a ideal necessari per acabar ab les darreres formes de la resistència eclesiàstica contra l'Escola, el monopoli de l'ensenyança per l'Estat, considerant co ma fi essencial de política. Veritablement, perals qui no oblidem la infima cohesió entre l'escola y la cosa pública, l'instrucció primària (sobre tot) no pot esser reduïda a la consideració d'interès privat, perquè la nació de demà no pot esser indiferent a la nació d'avui. Les associacions religioses de França, expulsades de l'ensenyança, han tornat a exercir llur ministeri sota la forma civil, y l'efecte es el mafex. Per això'l radicalisme se demana si es arribat el moment d'imperdir per la llei aquell corc qui ataca els fonaments de tot l'edifici de llibertat, els fonaments de la Ciutat nova, en nom de la Ciutat vella, que es, ètnica i realment, l'Iglésia. L'Estat qui reclama les vides dels ciutadans per la seva defensa, no tindrà, ab més raó, dret a reclamar la formació lluire de aquests mateixos ciutadans, en defensa pròpria, y en interès de llur pròpria lliberterat?

A Itàlia, el ministeri Sonnino, es sabut, representa més aviat un canvi en sentit conservador que una modificació dins un colorí liberal. El diputat democràtic Martini no pogué entrar en el gabinet, perquè'l president se negà a admetre la supressió completa de l'ensenyança religiosa en les escoles primàries. — Bé, direu: Itàlia es «espagnoliana», en qüestió pedagògica. — Ara ho veureu. El ministeri Sonnino ha proclamat el estatus quo in materia d'ensenyança; doncs bé: el estatus quo es el manteniment de la llei Rava, qui estableix en les escoles l'ensenyança religiosa donada per mestres especials, a tots aquells alumnes fills de pares que ho solliciten. Es dir, exactament lo que proposava el nostre Pressupost de Cultura, més a mans dels nostres catòlics! De manera que Itàlia representa un principi conservador precisament lo mateix que a Espanya representa un principi anarquista y, vandàlic!

Y ara... ¿per qué insistir sobre la situació pedagògica entre nosaltres? Tres mesos després de l'adveniment d'un ministeri liberal, ens calen encara aemetges demandant la reobertura de les escoles laiques; y a Barcelona se celebra un Congrés pedagògic tot's exhibeixen davant Europa tota la causa, tota la veritable causa de la nostra decadència.

Desde Espanya a França, doncs, pasant per Itàlia, pot dir-se que hi ha tota l'evolució de la pedagogia, en les seves relacions ab l'Estat. — Primer grau, el gran espanyol. L'ensenyança pública es sincivis o anticívics, perquè està en mans d'una corporació enemiga de lo laic: la Iglesia. L'aspíració de les esquerres es l'ensenyança enemiga. L'aspíració de les dretes es la prohibició de tota ensenyança

no religiosa. — Segon grau, el grau italià. L'ensenyança pública es neutra per la generalitat; com a cas excepcional, hi ha un servici d'ensenyança religiosa per als fills de catòlics. L'aspíració de les esquerres es l'ensenyança clàssica, per tots. — Tercer grau, el grau francès. La ensenyança pública es clàssica per tots. L'aspíració de les esquerres se dirigeix a un monopoli en mans de l'Estat l'ensenyança primària, ya convertir en pública tota ensenyança privada. — Jove, doncs, com el cercle se tanca en la línia d'aquestes tres graus, y mentreix a Espanya la pretensió de les dretes tendeix al monopoli de l'ensenyança per l'Estat.

I, Ensenyança confessional. — II, Ensenyança neutra. — III, Ensenyança laica. — Me sembla que'ls tres graus queden ben definits, y a través ells se pot veure la respectiva situació social y política dels tres països latins. Aquestes mostres gràfiques ensenyen millor que mil disquisicions.

Pera acabar, fixem-nos en aquesta nota: diem ensenyança laica, això es, ensenyança civil, popular, de la ciutat o del poble. Per naturalesa, l'ensenyança eclesiàstica serà la seva genuina adversaria, la seva normal oposició. — Y bé: a França, l'Església lluita contra l'ensenyança laica, això es, naturalment, l'ensenyança pública, o sigui de l'Estat; a Espanya, l'ensenyança laica lluita contra l'ensenyança confessional, això es, monstruosament, l'ensenyança pública o de l'Estat. Com prenara tot el frang antieuropeisme de la nostra situació? Comprendre a tot el nostre desequilibri ab el món exterior, y les sorolloses manifestacions d'aquest desequilibri?

GABRIEL ALOMAR

LO DE CALELLA

Com ja tenim dit, demà ha de tenir lloc l'informació pública que la Comissió provincial de la Diputació acordà obrir per tal de recalar que els elements solidaris de Calella han presentat contra les eleccions darrerament celebrades en aquella localitat.

An aquesta informació han sigut critats els presidents de taula, adjunts y intervenents dels dos bandols que prenien part en l'elecció.

En la sessió passada, la Comissió provincial pogué veure ja les arbitrarietats y falsetats que en aquelles eleccions cometien els caciques amics y partidaris dels mauristes Sagrera y Bartrolí, ja que el recurs presentat solicitant l'amulació de aquelles eleccions conté proves y datos realment suficients per no deixar passar una caciada tan monstruosa com la que han realitzat els mangonejadors de l'Ajuntament de Calella.

No obstant, a fi de resoldre ab absoluta certesa de causa un assumpte tan important, se va acordar, encertadament, obrir l'informació de que parlem. Ara lo que cal es quel resultat definitiu sigui conforme a justícia, anulant aquelles eleccions, perquè seria una segona arbitrarietat que els cacics de la Comissió provincial consideressin imposar-se, y que pida Comissió validés ab el seu falló les anarbitrarietats cometudes a Calella.

Doncs l'Ors se'n va anar al carrer del PI.

Allí l'ensenyava a la circulació catalana un mètode científic per l'estudi de l'atenció.

He anat a sentir al carrer del Comtal, on

llegia un bell parlament per insinuar als joves en les vies miraculoses de la cultura cívica. Y no sabia què li trobava de més, ara com ara, fins que he rebut la nova de haver-li nascut un altre fill.

Un nordamerica sosté que l'atenció es tal en tal sentir relacionada ab la naturalesa del seu objecte, que es intensa en la contemplació de les coses conegudes y se distren y divaga davant de les que no coneix. L'Ors deia tot lo contrari, qui sabí que ell es mediterrani y l'altri era saxò. Es ben possible que les veritats de la psicologia no siguin igualment veritables a tot arreu.

Doncs l'Ors se'n va anar al carrer del PI a assajar un mètode per ferne la prova. Presenta quatre fulles diferents: les tres primeres eren iguals per la seva forma tipogràfica y les darreres hi estaven disposades per espais equidistantes sense cap separació especial de l'una paraula a l'altra. En la primera, el text era ben conegut per tractarse d'uns versos del «Don Juan Tenorio» de Zorrilla; en la segona, el text era nou, però comprenia més fàcilment assimilables y se llegia primer; en la tercera s'hi parlava de coses que venien de nou, com ara la química. La quarta fulla no més comprenia signes sense sentit.

A cada fulla hi havia 200 errades o signes que havien d'esser exclusius, y totes quatre se feren corregir pel mateix subjecte, haventse fet l'experiència ab tres subjectes diferents. Com més errades corregides per espais equidistantes sense cap separació especial de l'una paraula a l'altra. En la primera, el text era ben conegut per tractarse d'uns versos del «Don Juan Tenorio» de Zorrilla; en la segona, el text era nou, però comprenia més fàcilmente assimilables y se legia primer; en la tercera s'hi parlava de coses que venien de nou, com ara la química. La quarta fulla no més comprenia signes sense sentit.

Y va produir-se un fet extraordinari. Si se deixà de banda la quarta fulla, que per componerse de signes massa habituals no pot donar peu ni a una experiència comparativa, el resultat obtingut en les altres fulles fou favorable al psicòleg nord-americà. Y l'Ors, en la darrera sessió, corregides per espais equidistantes sense cap separació especial de l'una paraula a l'altra. En la primera, el text era ben conegut per tractarse d'uns versos del «Don Juan Tenorio» de Zorrilla; en la segona, el text era nou, però comprenia més fàcilmente assimilables y se legia primer; en la tercera s'hi parlava de coses que venien de nou, com ara la química. La quarta fulla no més comprenia signes sense sentit.

Y va produir-se un fet extraordinari. Si se deixà de banda la quarta fulla, que per componerse de signes massa habituals no pot donar peu ni a una experiència comparativa, el resultat obtingut en les altres fulles fou favorable al psicòleg nord-americà. Y es an aquesta qualitat que's deu que molts cops realisés actes calificats per algunes de aboutades, però que en realitat no eren més que expressió vivissima de la seva maniera de sentir en totes les questions, sense diferenciarles mai, polítiques y administratives.

D'aquesta rectitud en l'obar en dona mostres aleshores de l'expedit Claramunt, quan, quasi contra tots els seus companys de minoria, votava a favor de la seva desmembrament.

Y es an aquesta qualitat que's deu que molts cops realisés actes calificats per algunes de aboutades, però que en realitat no eren més que expressió vivissima de la seva maniera de sentir en totes les questions, sense diferenciarles mai, polítiques y administratives.

J'he sentit dient que el seixant-i-set, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Clarà, que el seixant-i-vuit, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-nou, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-dos, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-tres, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-quatre, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-cinc, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-sis, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-set, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-vuit, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-nou, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-dos, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-tres, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-cinc, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-sis, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-set, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-vuit, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-nou, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-dos, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-tres, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-cinc, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-sis, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-set, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-vuit, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-nou, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-dos, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-tres, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-cinc, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-sis, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-set, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-vuit, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-nou, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-dos, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-tres, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-cinc, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-sis, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i-set, en el seu discurs, se preocupa de l'expedient Claramunt, que el seixant-i

Tambí podran realitzar, no obstant el seu regust fortament clerical, obres bones per nostra ciutat estimada.

J'om figuraré sempre al senyor Rubió, parlant desde un escò del petit Consistori, senyalant l'impossibilitat de realitzar res de profit per la ciutat, perquè no són els regidors els qui manen, sinó aquest exercit d'empleats tècnics que llueixen al Municipi com dintre d'una xarxa. Y aquestes paraules que potser per orgull ningú s'atrevia a pronunciar, eren dites com qui no diu res; però ab una cruesa, ab una energia, que les feia incontestables.

Treballava'l senyor Rubió ab la perseverança d'una formiga; però en son treball hi posava tot l'entusiasme d'un home jove.

Cada vegada que en un corredor de l'Ajuntament me trobava ab el senyor Rubió, sentia una grossa pena de que aquell home fos presoner de tants pre-judicis.

JESUS AUBA

L'ORFEÓ CATALÀ EN PERILL

Aquesta tarda's reunirà la junta general de l'Orfeó Català per discutir i aprovar una reforma dels Estatuts.

Un nombre ben reduït de socis aprovarà, provablement, una sèrie de reformes que lliberaran a l'Orfeó d'això que despectivament se'n diu el esfugiat amors, universal, inòrganic; però sense el qual provablement el Palau de la Música Catalana no existiria.

En línies generals, se tracta de constituir una Junta Directiva nomenada cada any per tots els socis en eleccions que duran tres dies; un Consell format pels socis fundadors, pels membres de les passades Junes Directives de l'Orfeó i pels presidents de quatre Societats de cultura de Barcelona que siguin alhora socis de la casa, i una Junta que substituirà per sempre a la Junta general, en la qual hi entraran tants compromissaris com grups de 50 socis hi hagi a la Societat.

Així al soci no més se li deixa el dret de votar als compromissaris i als individus de la Directiva; però aquesta pot ser pendre aquest únic dret. A més a més, el president té el dret de vot contra tots els acords que's prenguin.

Comprendem que l'Orfeó Català ha arribat a la creació d'una forsa social que no pot deixar-se a l'arbitrari voler del darrer pervingut. Comprendem què el nombrós dels seus socis obligui a organizar les seves Junes generals. Som els primers en reconèixer que's deu un profon agrairament a les persones que han governat darrerament el timó de la casa.

Però ab aquesta reforma se mataria la simèptica forsa popular que ha estat la alegria i la vitalitat de l'Orfeó. El poder despòtic que's constituirà pot esser la seva mort. Tots els que estimeu a l'Orfeó aneu a la junta general, poseu la mà damunt del cor i decidiu si pot haver-hi ningú ab dret de fer lo que's tracta de verificar.

Quinta. Los socios de la «Artística Culinar» y la Alianza se comprometen a no abandonar en tanto la Comisión ejecutiva, de acuerdo con el personal de cada establecimiento; no crea legado el momento de verificarlo.

Quarta. Para facilitar los acuerdos que hayan de adoptarse en cada caso los socios de una y otra Sociedad se comprometen igualmente a ponerse al lado de la Comisión incondicionalmente, acudiendo a cuantas entrevistas sean invitadas por la misma.

Quinta. Los socios de la «Artística Culinar» y la Alianza se comprometen a no abandonar en tanto la Comisión ejecutiva, de acuerdo con el personal de cada establecimiento; no crea legado el momento de verificarlo.

Sexta. Las Sociedades «Artística Culinar» y la Alianza se considerarán como una sola entidad para los efectos de la implantación de la fiesta y ni una ni otra aceptará pacto alguno de los diez sin que lleve el reconocimiento de ambas.

Los socios que de una o de otra Sociedad faltén a los deberes contrarios en esta asamblea, serán tenidos como enemigos comunes y en tal sentido tratados por las dos.

Séptima. La asamblea concede un amplio voto de confianza a las Juntas directivas de las Sociedades «Artística Culinar» y la Alianza, autorizándolas para que adopten las resoluciones que juzguen más convenientes a la consecución de la fiesta que hace cinco años escamotean nuestros prestidigitadores patronos.

Octava. Para la mejor práctica del principio de solidaridad y con el de reunir fondos para atender a los gastos que pueden presentarse, la asamblea acuerda abrir una suscripción voluntaria entre los socios de la «Artística Culinar» y la Alianza, cuya recaudación se verificará de casa en casa por medio de delegados nombrados por la Comisión ejecutiva.

Novena. La Comisión, en nombre de la asamblea y para evitar equivocaciones ó gratuitas interpretaciones, hará cuenta al Excmo. Sr. Gobernador civil, de las presentes conclusiones, pidiendo a la prensa la publicación de las mismas.

Barcelona, local de la asamblea, 4 de enero de 1910. — Mariano Prits, Bustamante, Gonel, Manuel Lluviá, Juan Gastó.

LO QUE DIUEN ELS PATRONS

Un diari publicava anit el següent solt que tot el caràcter de nota oficial de la Societat dels anys:

«El president de la Societat d'anyos fontistes ha estat al Govern civil pera plànyers de la campanya que uns quants agitadors, segons diuen els amos, han promogut entre els dependents de dit ram al pretext de que els patrons se neguen a concedir el descans.

Precisament el dia 31 de desembre, la Societat d'anyos va comunicar per escrit al governador que en sessió general acabava d'accordar el més estricte compliment de l'article 8 de la llei del Descans contractant cada amo ab la seva dependència y, per lo tant, es un fet la concessió d'el.

Lo que hi ha, segons se vei per des conclusions acordades en un miting que anit van celebrar els dependents, es que els directors de les Societats obres «La Alianza» y la «Artística Culinar» volen de totes passades quells contractes de festa's fassin els anyos directament ab la Societat de dependents y no ab el seu personal.

Pero todo en van. El señor Chacón, qui quis mal acordar por su incondicional y adicto Narváez — mozo encantador y semicargado de aquellos taleres — reptió a la Comisión lo del dia anterior, ó sea que no rebajaría la mano de obra, pero que habían de marcharse los socios de Arte de Imprimir.

La Comisión se opuso rotundamente a tal medida y hoy cumpliendo el editor del «Boletín» los consejos de su adiátre Narváez contumeció a nuestros compañeros que quedaban despedidos.

Pero todo en vano. El señor Chacón, qui quis mal acordar por su incondicional y adicto Narváez — mozo encantador y semicargado de aquellos taleres — reptió a la Comisión lo del dia anterior, ó sea que no rebajaría la mano de obra, pero que habían de marcharse los socios de Arte de Imprimir.

Además, el señor Sol y Ortega ha manifestat que telegrafiria en igual sensi al president del Consell d'Estat.

PER LA JUSTICIA

Comissió Pro-presos

Se'n prega la publicació del següent document:

AL PUEBLO:

Satisfechíssima está esta Comisión por el resultat de su primer acte públic. El entusiasmo demostrado por el pueblo era pruebla vivísima de que todos ansian la libertad de nuestros compañeros presos. Y que ésta es la conseguiremos en breve plazo ya no lo dudamos; ya lo podemos dir por descontado; pues el Gobierno no podrá resistir nuestro empuje y ante nuestra decisión y nuestra energía abrirá las puertas de las cárceles y presídios para libertar a los inocentes que gimen en ellos.

Mas para lograr esto es necesario que no cejenos en nuestra obra; se hace preciso que en todos cuantos actos celebremos esta Comisión reine el mismo entusiasmo, idéntica actitud que en el mítin de la Bohemia Modernista.

Al hacer público nuestro agradecimiento al pueblo, por haber acudido, como esperábamos, a nuestro llamamiento, le hemos de hacer presente que no falta a la manifestación pública que celebraremos el domingo, 16 del corriente, para elevar al Gobierno la conclusión aprobada con tanto entusiasmo por los miles de ciudadanos que se estrenaban en la Bohemia Modernista.

Como después de emperzado el mítin continuamos recibiendo adhesiones, y a medida secretaria han llegado otras muchas estos días, para satisfacción de unos y otros, las pondremos al pie de la conclusión que entregaremos al gobernador civil.

Todas cuantas entidades no hayan mandado aún su adhesión y quieran figurar al pie de la petición aprobada en el mítin, pueden enviarla á nombre de este Comisión Pro-presos al Centro Obrero, de la calle de la Merced, número 19, principal.

CALENDARIS Y ALMANACS

De l'impremta Ramón Tobella hem rebut un calendari anunciador de fulla mensual y una artística tarja, a sis pines ofertant els nous tallers gràfics.

Bulletí del Treball

EL CONFLICTE DELS COINERS Y CAMBRERS

LES CONCLUSIONS DELS OBRERS

Heu aquí les conclusions aprovades per unanimitat en l'impo tant miting celebrat d'anant en el local de la «Camelia Blanca» y del qual donarem suscinta nota de darrera hora, en nostra edició d'ahir:

«Los que suscriben, teniendo en cuenta que para la implantación de la fiesta, se ha de adoptar un plan combinado que asegure un cumplimiento en las mejores condiciones posibles y ofrecerá a la vez numeros contratiendas para los cocineros y camareros de la «Artística Culinaria» y la Alianza, proponen á la asamblea acuerdo como plan de facha para implantar el descanso que la Ley nos concede las siguientes Conclusiones:

Primer. La asamblea aprueba en todas sus partes las Bases leidas; claudicando un voto de gracias á la Comisión que las suscribe, acuerda que la misma las presente á los patronos del ramo y proclama como el medio más eficaz para la implantación de la fiesta la huelga parcial y el boycot, sin renunciar al paro general si tal circunstancia obliga a ello.

Segunda. Los cocineros pertenecientes a la Sociedad «Artística Culinaria» y los camareros de la Asociación «La Alianza» reunidos en esta asamblea, colectivamente individualmente, adquieren el compromiso de honor de abandonar á la vez el trabajo, en las casas cuyos dueños no quieran firmar las Bases en esta asamblea acordadas considerando traidor á la causa del trabajo los que no cumplen como bases.

Tercera. Los cocineros de la «Artística Culinaria» y los camareros de «La Alianza» se comprometen á no abandonar el trabajo en tanto la Comisión ejecutiva, de acuerdo con el personal de cada establecimiento; no crea legado el momento de verificarlo.

Cuarta. Para facilitar los acuerdos que hayan de adoptarse en cada caso los socios de una y otra Sociedad se comprometen igualmente a ponerse al lado de la Comisión incondicionalmente, acudiendo a cuantas entrevistas sean invitadas por la misma.

Quinta. Los socios de la «Artística», al igual que los de «La Alianza», se obligan a reusar el pacto propuesto en la Comisión que viene burlando la ley del descanso dominical que habiendo pasado las tradicionales fiestas, velarán, con el apoyo siempre de las autoridades, para el cumplimiento de la mencionada ley.

La Junta.

El governador civil se va posar tot seguit el costat dels obrers, perquè va veure la raó de la seva demanda.

Però compenys ab més y millors armes encara els obrers pera triomfar en aquest conflicte: tenen la simpatia y l'apoi de la gent, del poble — que es el suprem jutge — y la forsa que's dona la seva coesió y el seu entusiasme. Aquest se va veure ben manifestat en el miting celebrat amb d'any: la llur coesió quedà demostrada al dir que les Societats «La Alianza» y la «Artística Culinaria», apel·laren el 75 per 100 dels obrers del respectiu sindicat.

Consideren, doncs, tot això els patrons que encara no mostren reacció a acceptar les bases, ben serenes y moderades, presentades pels obrers per regir des del dia 14 del mes que son, y comprendran que'd escalar el conflicte, l'opinió popular se giraria contra ells, y sense l'escalofri de l'opinió, no hi ha causa que pugui triomfar.

Us desjua salut y emancipació. — La Junta.

MUSEU SOCIAL

El Secretariat popular, establert en el Museu Social y que com varem dir, s'ha inaugurat recentment, comença a donar bons resultats. En el poc temps que comparteix la seva instalació ha evitat diversitat de consultes que se li han dirimint, verbals unes per escrit altres.

Diu Secretariat està obert al públic, de les set a dos quarts de nou de la nit, en les oficines de l'esmentat Museu, de la Diputació provincial y les consultes són totes gratuïtes.

MÉS DEL DESCANS DOMINICAL

També els carreiros se preparen a lluitar per asssegurar el compliment de la llei de 1904.

La seva Societat va fer fixar ahir proufusament pels carrers de Barcelona, un cartell contenint el següent avis:

«Esta Sociedad recuerda á los patronos carreteros que vienen burlando la ley del descanso dominical que habiendo pasado las tradicionales fiestas, velarán, con el apoyo siempre de las autoridades, para el cumplimiento de la mencionada ley.

La Junta.

Barcelona, 7 enero de 1910.

ALS OBRERS DE LES BRIGADES MUNICIPALS

Se'n prega la publicació de la següent alocució:

«Companys:

Ja hem arribat a l'instant en que la nostra classe aixequi el cap y ab enerxia empreniu la tasca de vindicar davant de l'opinió y del poble treballador.

Es arrabida l'hora de que a l'entorn nostre edifiquem una fortalesa per a entrar a quants pretenguin comerciar ab el treball dels altres y si així ho fem, per una banda enllairem el concepte moral que nosaltres s'ha format una bona part del poble barceloní y per l'altra, la massa proletària ens obriràs brasos pera que a la una anem un millor benestar.

Demostram, doncs, que també sabem organizar i fer que siguin respectats els nostres drets, ja en l'ordre individual com en el collettiu.

Fem que la malaltia no fassí greu ab la miseria y la velesa sigui un poc més respectada.

Ab l'agrupació donarem fe de vida. — Vivim, doncs.

NOU CONFLICTE OBRER

Se'n prega la publicació de lo que segueix:

«El Boletín Oficial. Narváez y los amiguis.»

La Junta administrativa del Arte de Imprimir ha estat en el Consell d'obrers pels companys associats que treballen en la impremta Sucesor de F. Sánchez, que el dueño de dicho establecimiento tipogràfic, don Enrique Chacón, intentava rebajar la mano de obra, nombró una Comisión de su seny que fué a avisar de dicho señor, intentant, con toda clase de razones lògicas y contingènties, convencerle de lo imprudente de tal medida, pades, ademés de atañer esta rebaja de precios una immoralitat manifiesta, contraria en un todo á lo establecido en todas las casas donde se confeccionan periódicos oficiales, pues ya es sabido que tanto en las oficinas como en todo trabajo que dependa de la Diputació, Municipio ó Estado tienen el mínimo de horas y el máximo de jornal todos los operarios que de ellos dependen, don Enrique Chacón, actual editor del «Boletín Oficial» de la provincia de Barcelona, dijo á la Comisión de Arte de Imprimir que en vista de todo lo expresado, no rebajaría el precio de los paquets, ni de obra, pero que més tarde la Comisión le enviria personal més, pues no quería el que actualmente trabajaba en su casa, á pesar de haber tenido dicho personal á satisfacció de que es de la casa.

Cap dels que estimen a Sarrià y als seus interessos deuar faltar a la reunio que se vos convoca. — La Comisión.

Veins de Sarrià:

Tenint en compte les justes y noblesques queixoses exposades pels que fins avui hem vingut pagant els preus excessius de passegat ordinari a Barcelona, estableix la «Compañía General de Transportes», la qual avui, ab tot y esser pocs atencions els interessos dels veïns, per lo que són aquells, per nova disposició acaba de ferlos més insopportables ab la supressió, des del primer d'any, dels abons personals trimestrals y resultant que en conjunt ve a recure tot en perjudici dels interessos generals de la població, ja que són els propietaris, els industrials y els particulars els que s'oposen.

Com a anunciació, tindrà lloc el 10 d'abril.

En el Liceu el 10 d'abril, a les onze del matí, el doctor Serrallés hi donarà la quinta de ses il·lusions del curs de Geografia.

En el Teatre Principal el 10 d'abril, a les vuit del vespre, el dr. P. Esquerdo.

En el Teatre Principal el 10 d'abril, a les vuit del vespre, el dr. P. Esquerdo.

En el Teatre Principal el 10 d'abril, a les vuit del vespre, el dr. P. Esquerdo.

En el Teatre Principal el 10 d'abril, a les vuit del vespre, el dr. P. Esquerdo.

En el Teatre Principal el 10 d'abril, a les vuit del vespre, el dr. P. Esquerdo.

En el Teatre Principal el 10 d'abril, a les vuit del vespre, el dr. P. Esquerdo.

l'element artístic. Se vol que la virtut, catòlica o lluirepensadora, sigui lletja i trista; que no cauti, que no jugui, que no rigui. Hem de corregir aquesta grossa deficiència. S'ha de dotar a la nostra ensenyanya d'aquesta educació que aixeca l'espiritu i fa nàixer idees armonioses i nobles. Jo voldria que'm diguessis si després d'haver vis una sessió d'aquesta admirable gimnàsia rítmica, no creieu que els homes que han entrat en aquesta educació plena d'armonia, de ritme, de gràcia de distinció, no han de portar al món una sana idea de bondat, de generositat i de justícia, més que no pas aquells a qui s'hauran volgut inculcar aquests sentiments ab fòrmules fredes i sense vida.

«Aquí, senyors, venim no a fer obra de patrull, sinó a fer obra general. Desde aquest lloc altres us parlaran, sobre'l mateix tema, dient cada lu lo que'n pensen. Que d'aquests discursos en surí un plan y que aquest el realisi qui més dever hi té, que es l'Ajuntament.

«Fent a l'entorn d'aquesta primera escola s'hi estableixi lo que tanta falta fa: l'ensenyanya professional, complement d'aquella. A Anglaterra y a Alemanya n'hi han abundantment d'aquestes escoles, en les quals l'apprenen hi aprenen les nocions de tots els oficis y les especials de la seva professió, sense desciudar la cultura general.

«Si tem sincerament de la cultura un tema pera les nostres Illes, no pensem pas que ab ella redimim l'humanitat. Queden afira brulant les Illes socials, impetuoses com una corrent d'aigua en una muntanya més. Però pensem que posem intel·ligència y humanitat en aquestes Illes y que la cultura pot estalviar molta sang, resolguent qüestions pacíficamente, en lloc de fer-ho amb violència.»

Una salva d'aplaudiments fou el final de l'eloquent discurs del senyor Hurtado, extractat incompletament en les anteriors ratxes.

Molts dels ciènts desfilaren per la tribuna felicitant a l'orador.

Revista mondial

SE VENCERÀ LA VEROLA?

Segons una comunicació que el doctor Sittler, de Munic, ha fet a una revista medical, aquest savi ha descobert el microbi de la verola. Te la forma rodona aquest microbi y provoca pel seu desenvolupament una gasta diari per l'entitat financiera de vint xelins. Això, ademés de la feinada que representava per l'empleat encarregat, la reconstrucció escriptural dels billets esquinçats.

Quan pogueren convences aquestes empleats de que l'home que diaリament el marxava era'l mateix, tingueren naturalment un sentiment de gran sorpresa. Pensaren que s'havia tornat boig. Però no s'hi havia tornat, com anem a veure.

Però com que les molestoses visites no cesaven y els 50 billets seguien presentant-se a trosets cada dia, el director hagué d'intervenir en l'assumpte. Cridà a Mr. Clammis y el renyà per l'estremada mania d'esquinçar els billets, pregant-li que abandonés aquella extranya ocupació. Mr. Clammis sense fumarrius respondé:

— Senyor mei, jo no conec cap llei que m'impedeixi a un propietari de billets del Banc esquinçar o fer ab ell's que li doni la gana. Me sembla que unc rao.

— Però quin interès te vosté en aquesta feina? — preguntà'l director.

— Ah! cap — replicà Mr. Clammis. — Ara si vosté creu que'l Banc no pot seguir gastant 20 xelins diaris en satisfacer aquesta mania meva, jo no tinc cap inconveniente en avenerme a un arreglo.

— Vosté dirà.

— Com que jo vine aquí tots els dies feiners, ocasionant una despesa de 520 xelins cada mes, si vostés me concedies mensualment uns 350 xelins, jo'n comprometeria a no molestarlos més. Així el Banc encara hi guanyaria una bona quantitat y tots quedariem satisfechos. No li sembla?

Y conegut el microbi y la seva situació, la feina del metge pera atacar-lo es relativament fàcil.

PERA FERSE UNA RENDA

A Londres acaba de morir un ciutadà que descriu la manera més enginyosa y original de fer quarsos, que's pugui imaginar.

L'home, fa alguns anys, comparèixia diàriament a la taquilla del Banc d'Anglaterra, presentant 50 bitlets de deu illes, esquinçats en tres opos petits. Ni hi falava cap fragment; però no hi havia manera de

reconstituir el paper y poder tirarlo de nou a la circulació.

El Banc abonava al visitant ab bitlets nous y flamants la quantitat que se li presentava en innumerables trosets, com es de llei.

La confecció de cada bitllot de deu illes li costa al Banc d'Anglaterra 4 pènics, de manera que'l 50 bitlets fets a trosets eren un gasto diari per l'entitat financiera de vint xelins. Això, ademés de la feinada que representava per l'empleat encarregat, la reconstrucció escriptural dels billets esquinçats.

Quan pogueren convences aquestes empleats de que l'home que diaリament el marxava era'l mateix, tingueren naturalment un sentiment de gran sorpresa. Pensaren que s'havia tornat boig. Però no s'hi havia tornat, com anem a veure.

Però com que les molestoses visites no cesaven y els 50 billets seguien presentant-se a trosets cada dia, el director hagué d'intervenir en l'assumpte. Cridà a Mr. Clammis y el renyà per l'estremada mania d'esquinçar els billets, pregant-li que abandonés aquella extranya ocupació. Mr. Clammis sense fumarrius respondé:

— Senyor mei, jo no conec cap llei que m'impedeixi a un propietari de billets del Banc esquinçar o fer ab ell's que li doni la gana. Me sembla que unc rao.

— Però quin interès te vosté en aquesta feina? — preguntà'l director.

— Ah! cap — replicà Mr. Clammis. — Ara si vosté creu que'l Banc no pot seguir gastant 20 xelins diaris en satisfacer aquesta mania meva, jo no tinc cap inconveniente en avenerme a un arreglo.

— Vosté dirà.

— Com que jo vine aquí tots els dies feiners, ocasionant una despesa de 520 xelins cada mes, si vostés me concedies mensualment uns 350 xelins, jo'n comprometeria a no molestarlos més. Així el Banc encara hi guanyaria una bona quantitat y tots quedariem satisfechos. No li sembla?

Y conegut el microbi y la seva situació, la feina del metge pera atacar-lo es relativamente fàcil.

LA DRAGA MES GRAN DEL MÓN

Existeix a Liverpool y se diu «Lavatario». Es del tipus més modern, sistema de sucio i tè 145-20 metres d'escola, per 21'05 de mènega y 9'35 de puntal.

Desplassa 18.900 tonelades y pot portar 10.000 tonelades d'arena.

Té 12 gànguls pel fang, capassos per 5.112 metres cúbics, que poden omplir-se en 50 minuts, aspirant les bombes a 21 metres baixa la superficie de l'aigua.

Les planxes del casc tenen un gruix de 18 milimeters, una superficie de 260 metres quadrats y pesen 2.750 kilògrams.

La succió se verifica ab quatre potents bombes centrifugues, accionades independentment per sis corresponsents motors de triple expansió.

INVENT AMERICA

Llegim en un diari americà un fet que demostra una vegada més fins a quin punt

El director hagué de dir que sí. Què podia respondre a un home que raonava ab tanta filosofia?

Mr. Clammis cobrà la suma convinguda y mai més rompe cap bitllot. Una llei posterior pena severament l'esquinçada de paper-monedas; però els drets tant hòdilment adquirits per l'enginyosissim cràtil foren respectats.

Heusquic com pot ferse una bonica renda, quan se te ingenyi y cop d'ull. Un home que tant be sab conduirse en una qüestió tant interessant com la de proporcionar la diaria minera, es digna de la pública admiració. Nosaltres li tributem.

«Qui no te pa moltes se'n pensas, deien els nostres avis. Però hem de reconèixer sincerament, fent homenatge als miners, que sigui que sigui, que per molt poda que tingueissim, no se'n hauria arribat a estudiar una tan profitosa idea com s'acudi a l'honorabla Mr. Clammis.

La máquina a què'n referim té certa semblança als aparells automàtics que hi ha en molts cinematògrafs, que funcionen mitjançant una moneda de deu cents. La que's referim marxa per medi de l'electricitat.

La mort, doncs, se produïx per electrocució.

De les averiguacions que ha fet la policia se'n dedueix que trescents persones, membres d'un titulat «Club del Suicidi», del Nord d'Amèrica, tenien interessos financers en aquest invent, del qual, segons sembla, esperaven treure grans beneficis.

L'aparell en qüestió fou destruït per la policia.

arriven les excentricitats y l'inventiva dels tankis en tots conceptes.

Dia l'esmentat diají que fa alguns dies fou detinguda una persona, en virtut de l'accusació formulada a la policia per haver inventat una enginyosa màquina per suicidarse que reunia totes les millors condicions y, sobre tot, la rapidesa, per deixar satisfeits a quants considerin el suïcidi com el remei més eficaç d'acabar als seus seves penes.

La màquina a què'n referim té certa semblança als aparells automàtics que hi ha en molts cinematògrafs, que funcionen mitjançant una moneda de deu cents. La que's referim marxa per medi de l'electricitat.

La mort, doncs, se produïx per electrocució.

De les averiguacions que ha fet la policia se'n dedueix que trescents persones, membres d'un titulat «Club del Suicidi», del Nord d'Amèrica, tenien interessos financers en aquest invent, del qual, segons sembla, esperaven treure grans beneficis.

L'aparell en qüestió fou destruït per la policia.

Llibres nous

Agustí M. Gibert. «Tarragona prehistòrica y protolítica». Un volum de 260 pàgines. Barcelona, 1909, impremta de L'Avenç.

El senyor Gibert, ilustrat metge y vell català, ha donat a la ciència catalana un llibre altament remarcable. Home de cultura y de pacient afició als estudis, el doctor Gibert ha aplegat metòdicament en el seu llibre «Tarragona prehistòrica y protolítica», un gran conjunt de observacions, de induccions, de notes trencades d'altres obres y de detalls de valua deguts a les propies recerques.

En el llibre de que tractem se des-

criuen ab gran copia de documents i la geologia de la comarca tarragonina, les rases prehistòriques que hi habitaren, les estacions prehistòriques carltones, els monuments megalítics de Catalunya, l'escritura i parla primitives els temps protohistòrics, la Tarragona creològica, les arts i indústries grecoc-orientals y iberoc-ibèriques, el primer poble colonitzador y els cosetans. En cada un d'aquests capítols, l'autor fa gala dels seus coneixements en les ciències arqueològiques y històriques y consigna un gran nombre d'observacions que li permeten esclarir molts punts fets de les matèries tractades. Tot això dona mèrit y relleu al llibre del senyor Gibert, que sens dubte Hegiran ab especial fruictió tots els homes entesos en aquestes qüestions o que per elles s'interessen.

L'obra del senyor Gibert enalteix considerablement la ciència catalana. En el prefaci del llibre diu el seu autor: «Hauríem creat per un bé tant a la nostra ciutat nadia com a la nostra amada Catalunya si ab aquest senzill treball conseguís que de ciències, y tant al menys d'històries com d'arqueologia, y si de fent contribuïm a esclarir els escorcolladors de la més moderna de les ciències, l'arqueologia prehistòrica, a fi de que'l completin y arredoneixin, perquè mal haverem pensat oferir exemplar de deficiències». Nosaltres, molt sincerament, creiem que'l senyor Gibert ha conseguit el seu objecte al seuvol. Si aparegué un estudi semblant relatati a cada comarca catalana, la prehistòria y l'arqueologia de la patria nostra en rebrien un gros benefici.

L'obra conté un gran nombre de fotografies y dibujos que ilustren el text. Les condicions materials de l'edició són esplèndides, fent «L'Avenç» ostentació de la pulcritud y de la sobria elegància dels seus treballs.

Don Agustí Maria Gibert mereix esser felicitat per seu llibre, y nosaltres no regatearem pas la nostra felicitació.

TELEGRAMES Y TELEFONMES

MADRID

LO QUE DIU LA PREMPSA

LA "GACETA".

La "Gaceta" publica els següents discursos:

Decret concedint la gran creu del Mérit Militar al general Imaz.

Decrets d'Instrucció pública trasmesos ahir.

R. O. declarant compresa com a droga la venda de l'insecticida «Fotal», en la tarifa primera de l'epígraf quart de la classe primera; tarifa segona dels materials de la contribució industrial, segons se realisà la venda a l'engrès o a la membra.

Cambi mitjà de la cotisió dels efectes públics en el mes de desembre proposat.

Circular disposant que els funcionaris dependents de la direcció d'Agricultura ajustaran els seus actes en la tramitació dels assumptes d'aquesta a les previsions contingudes en la mateixa.

"EL PAÍS".

Insisteix en que l'amnistia deu concedir-se com més aviat millor, perquè si's deixa pera concedir-la per l'etapa en Corts, per molt bé que vinguin les coses els beneficiaris ab ella no sortiran de la presó fins a l'estiu y axí, d'una es crudeltat.

Quan per decret s'han concedit altres indults generals y quan en Maures ens avem portat a la guerra de Melilla a espaldas de les Corts, bé pot considerar-se que aquesta s'ha deu a les previsions contingudes en la mateixa.

CONSELL APLOSSAT

El Consell de ministres que devia celebrar-se avui ha sigut aplassat fins dijous la tarda.

"LA MAÑANA", DENUNCIA

Ha sigut denunciat el periòdic «La Mañana», d'ahir, per l'article den Pau Iglesias, que varien comunicar en extracte.

PER L'AMNISTIA

El regidor republicà senyor Barrios va presentar en la sessió celebrada anit una moció demandant que se elevi un missatge al Govern interessant una amplia amnistia pels presos per delictes d'opinió.

Era aprovada per unanimitat.

Coruña. — Les Societats obres estan organitzant una campanya d'agitació ab l'objecte de conseguir la llibertat dels presos pels successos de juliol a Barcelona. Se preparen mitings y manifestacions. Se parla d'una probable vaga general.

LA REFORMA DEL CONCORDAT

La Comissió mixta que entén en l'estudi pera la reforma del Concordat ha consultat als arquebisbes sobre la sucessió de diòcesis la seu de les quals no radiquen en capitals de província o poblacions d'anàloga importància y es uní el seu pare de que no desapareguin, fundantse en raons històriques.

EL GOVERNADOR DE TARRAGONA

Ha arribat a Madrid, y ha conferenciat amb el senyor Moret, el governador civil de Tarragona, don Eloy Suárez Inclán.

EL PROPER CONSELL

El senyor Moret ha manifestat que no's celebrarà Consell de ministres fins que tornin a Madrid el de Foment, que es va a Melilla, y el d'Instrucció pública, que es va marxar a Valencia.

FIRMA DEL REI

El Rei ha firmat els següents decrets: De Guerra. — Nomenant general de brigada de la primera divisió a don Moret Navarro.

Nomenant peral manament de la tercera brigada de cassadors a don Emili Perosa.

Ascendint a general de divisió al de brigada senyor Aguilera.

Idem a general de brigada al coronel Don Ferran Meinana.

Concedint el manament del regiment de Sicília al coronel don Alfons Gómez.

De Governació

La crisi de les fustes DE L'AJUNTAMENT

Concert matinal

S'ha cursat el següent telegrama:
«Presidente Consejo de ministros. Director general de Aduanas.—Madrid. Cumplimiento incompleto R. O. 20 octubre 1899 causa ruina producción forestal é industrias madereras. Suplica completo cumplimiento ley.—Bordas, Riós y Torres y Zulueta.»

«Director general Aduanas.—Madrid: Principales propietarios bosques pueblo de Llinás impenetrar V. E. procura subsistir R. O. 20 octubre deplorando torcida interpretación aduanas causando graves perjuicios depreciación intereses forestales industriales.—Camp Pradell, Marsans Ros, Comamala, Rossell, Damià Mateu, Pujo, Marsans Peix.»

«Alcalde de Cardedeu á ministro de Hacienda.—Madrid.—En nombre Ayuntamiento y propietarios bosques este término fundamentalmente alarmados por introducción envases extranjeros ocasionando ruina maderas país, ruega V. E. exija estricto cumplimiento R. O. 20 octubre 1899 no consintiendo modificación.—Gabil Alinsa.»

Del diputat a Corts pel districte d'Arenys de Mar.

«Ministro de Fomento.—Madrid.—Aumento riqueza y repoblación bosques demandan V. E. interese recta aplicación R. O. 20 de octubre 1899 y para evitar injusta competencia maderas extranjeras.—Eduardo Calvet.»

«Ministro de Hacienda.—Madrid.—Intereses riqueza forestal y fabricación envases madera requieren exacto cumplimiento R. O. 20 de octubre 1899 evitando que al amparo de la misma se imporen abusivamente maderas cortadas destinadas a usos diferentes exportación frutas en perjuicio agricultura é industria españolas.—Eduardo Calvet.»

Informació de Catalunya

VILASSAN DE DALT

Ab motiu d'haver sigut elegit arcalde d'aquesta vila'l nostre amic, el director de la fàbrica de teixits què els senyors Filis de J. Vives y Bonamusa tenen en aquesta, els obrers que hi treballen com a mostra d'afecte varen regalar-li una magnifica va-

ra. La acte de l'entrega tingut iloc solemnement el dijous passat. Un nombros grupu d'obrers se reuniren a casa'l Pànt, dirigintse tot seguit a la fàbrica ont els esperaven les obres que també volgueren contribuir a la manifestació de simpatia. Una comissió passà a buscar a l'arcalde y a l'arribar aquest al lloc de reunid, quatre belles obreres varen ferri entrega de la vara y seguidament l'obrer Sixte Patxot llegí admirablement un breu y ben pensat discurs que fou molt aplaudit. El senyor Vives, emocionat per l'agradiment, contestà ab amigades paraulas que feren clavar una ovació, acabant l'acte ab gran entusiasme.

MOLLERUSA
Ahir, se celebrà a Mollerusa una simportant reunió de regants del Canal de Urgell per tractar de la repoblació forestal de boscos del Pirineu, ab el fi de aumentar la quantitat d'aigua per regar. En dita reunió s'acordà reproduir l'exposició dirigida al Govern, ampliant els motius de la necessitat irreparable que justifica la repoblació forestal.

Es extraordinari el pànic que regna entre la comunitat de regants, degut a la carencia d'aigua, per qual motiu el senyor Zulueta ve treballant a fi d'aconseguir la resolució d'aquest conflicte, que, de no solucionarse, ocasionaria la ruïna de tota la zona regable de la província de Lleida.

TERRESSE
La presència de porcs singlars pels voltants de la Munt, de que ja parlarem a dies, sembla confirmar-se. Aquesta setmana se'n han visto tres en la finca Puig de la Balma de Mura, que per cert feien destrosses en la cultura de patates.

TARRAGONA
El delegat d'Hisenda d'aquesta província, segons noves que hem pogut adquirir, ha enviat un comissionat especial a Valls per que giri una visita d'inspecció a aquell Ajuntament ab mou dels importants dies que té al Hisenda pel cap de Consells.

Sembra que dita autoritat pensa adoptar iguals mesures ab altres Municipis què's troben, si fa o no fa, en les mateixes circumstàncies què'l de Valls.

ESPECTACLES

TEATRE PRINCIPAL—Avui, diumenge, tarda a quart de cinc y vespre a un quart de dues segona y tercera representació de la famosa comèdia en dos actes d'autor francés Mauri Donnay.

Educació de Príncep

Obra moderníssima, grandiosa èxia a París y a Brussel·les. Esplèndit decorat, atres y vestuari. Demà, diumenge, tarda, a tres quarts de cinc: Representació popular de *El Rei* ab rebaja de preus; vespre a un quart de deu:

Educació de Príncep

GRAN TEATRE DEL LICEO—Avui, diumenge, tarda, impar, «Tosc». A les quatre. Nit, 29 d'abonament par, segona de «Mefistofel». A les nou. Dimars, estrena de «Terra bassa».

TEATRE CATALA ROMEA—Avui, a dos quarts de quatre de la tarda y nit a les nou. El drama històric, «La Cort de Lluís XIV», gran èxit. Tots els dies «La Cort de Lluís XIV».

TEATRE TIVOLI—Avui, diumenge, tarda, a un quart de quatre y nit a les nou. Grandioses funcions: primer, «La tragedia del piolet», segon, «El pollo Tejada», gran paraguau; tercer, «El Método Gorritz», entusiasme en les Pamperas; quart, l'òpera en dos actes, «Flirt Pensions», la realitat del mar trasportat a l'espectacle del Tivoli, grandiosa d'espectacle. Preferent a entrades 2 pessetes; de platea: 150 centimes general y de passeig: 50 centimes. Demà, diumenge, vermut: «El pollo Tejada». Nit, gran programa monstre.

TEATRE DE NOVETATS—Avui, diumenge, tarda, gran espectacle per seccions de Cinematògraf y gràfics y estraccions de primer ordre, totes de gran èxit y extraordinariamente aplaudides. A Valls per que giri una visita d'inspecció a aquell Ajuntament ab mou dels importants dies que té al Hisenda pel cap de Consells.

Sembra que dita autoritat pensa adoptar iguals mesures ab altres Municipis què's troben, si fa o no fa, en les mateixes circumstàncies què'l de Valls.

TEATRE MODERN DE GRACIA—Avui, diumenge, 9 de gener. Dues grans funcions per la companyia dramàtica de R. Boquet.—Tarda, de tres a cinc, sessió continua de Cinematògraf. A les cinc: «El plat blau» y «La nit de navisa y la resclosa», (3 actes); «Lo Sant Cristo Gròs» (3 actes). A les nou: «Lo joe dels disbarats» y «Del ou al sou».

TEATRE SALA IMPERI—Avui, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre: Primera secció senzilla, primer, «El dia de reyes», segon, «Les Mingorances»; tercer, Conchita Ledesma.—A dos quarts de cinc, segona secció senzilla: primer, la revista, de gran èxit, en la qual pren part Conchita Ledesma, executant ab un de sus quadros tot el seu variat programa, «Recristina qui tiberi o aneu a la Sala Imperi», completament reformada; segon, l'atracció de fama universal, «Les Mingorances». Preus per dues seccions. Butaques 0'75; general 0'30. A tres quarts de sis, sisè especial: primer, la graciosa-sarsuela en tres actes, tres, «La Multata»; segon, «Les Mingorances», tercer, Conchita Ledesma. Nit, a dos quarts de deu, sisè especial: primer, èxit, triomf! complet de Conchita Ledesma, en la sarsuela, «Les bribonas», segon, «Carcelerass», per la senvoreta Morató y

MOBLES DE A. DIRAT
Exposició permanent de dormitoris, meubles, despats, salons, etc.
Grans magatzems ab 12 portes. Mendibau número 30, y Sant Pau 50, 52 y 54.

DEPURATIU DR. TORNER
TALISMAN DE LA SALUT
Medicament de composició *furament vegetal*, el qual solament combat l'origen de les diferents manifestacions o siens la (diates) ja constatada, que ja adquereix per la seva intensitat i durada els efectes de l'herboristeria. *Llegat a les matrícules, llegat a la matrícula, rebava l'assistència del ventre, de la pell, als dits de la pell y a l'histericisme*, activa les funcions de l'apetit y digestió y urinar y per si, es l'espècific per *reumatismes y cota*. — No s'acordà que sia propagada lo dit. La M. E. Acadèmia Mèdica Farmaçèutica de Barcelona, ha donat dictamen favorable al DEPURATIU DR. TORNER, que el públic de més de 40 anys ha observat, obtenint cures acabades de més de 15 de curació. — Pora evitar la falsificació, mires la fira del senyor Agustí preparador, PERE CASANOVAS (Farmacèutic), Avinyó, 32, Barcelona, (Davant el Borri).

Farmacia Borrell
COMTE DE L'ASSALT (CARRER NOU), NÚMER 52. -- BARCELONA

DEPURATIU DR. TORNER

TALISMAN DE LA SALUT

Medicament de composició *furament vegetal*, el qual solament combat l'origen de les diferents manifestacions o siens la (diates) ja constatada, que ja adquereix per la seva intensitat i durada els efectes de l'herboristeria. *Llegat a les matrícules, llegat a la matrícula, rebava l'assistència del ventre, de la pell, als dits de la pell y a l'histericisme*, activa les funcions de l'apetit y digestió y urinar y per si, es l'espècific per *reumatismes y cota*. — No s'acordà que sia propagada lo dit. La M. E. Acadèmia Mèdica Farmaçèutica de Barcelona, ha donat dictamen favorable al DEPURATIU DR. TORNER, que el públic de més de 40 anys ha observat, obtenint cures acabades de més de 15 de curació. — Pora evitar la falsificació, mires la fira del senyor Agustí preparador, PERE CASANOVAS (Farmacèutic), Avinyó, 32, Barcelona, (Davant el Borri).

CICLOS SANROMÁ
BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62
BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62<br